

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18943

гр. София, 03.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **5339** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 26, ал. 11, вр. ал. 2, вр. чл. 24и, ал. 17 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. С., дата на раждане 20.04.1990 г. и „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [община], [населено място], [улица], представлявано заедно и поотделно от управителите В. К. и П. Й., чрез адв. С. П. Д., срещу Отказ рег. № 5364р – 7830 от 02.04.2025 г., издаден от заместник - директор на Дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи, съгласно Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г., изм. и доп. със Заповед № 5364з-3306от 07.12.2022 г.

При извършената служебна проверка по реда на чл. 158, ал. 1 и чл. 159 от АПК, съдът констатира, че жалбата не отговаря на изискванията на чл. 151, т. 2 от АПК, а и на чл. 159, т. 4 от АПК по отношение на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД.

Приложеното пълномощно от управителя и представляващ „МАРКАН“ ЕООД – Н. Й. е за представителство на дружеството пред държавни органи (например Агенция по заетостта, Дирекциите „Регионална служба по заетостта“ и „Бюро по труда“), включително Консулства и Посолства на Република И. в България във връзка с пристигането в България и наемането по трудово правоотношение на чуждестранни работници, но не и за процесуално представителство пред съд. Пълномощното не се отнася за чуждия гражданин М. С., от чието име е подадена жалбата.

В този смисъл представеното пълномощно не отговаря на изискванията на чл. 33, изр. първо от ГПК, към който препраща разпоредбата на чл. 18, ал. 1, изр. първо от АПК. Действията без представителна власт не пораждаат нормативно предвидените правни последици.

Доколкото надлежното сезиране на съда е условие за спазване на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, съдът счита, че констатираната нередовност – липса на отговарящо на изискванията на чл. 33, изр. първо от ГПК валидно пълномощно за процесуално представителство на чуждия гражданин, както и на данни за датата на връчване на оспорения административен акт на неговия

адресат – М. С., дата на раждане 20.04.1990 г., предпоставят жалбата да бъде оставена без движение, на основание чл. 158, ал. 1 от АПК, а на подателя ѝ се укаже да отстрани тези нередовности в 7-дневен срок от съобщението, като се разяснят и последиците от неизпълнението на указанията на съда.

По отношение на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, който не е адресат на оспорения административен акт, съдът счита, че в тази ѝ част жалбата като недопустима трябва да бъде оставена без разглеждане, а производството прекратено, на основание чл. 159, т. 4 от АПК.

На първо място, от факта, че заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване на гражданин на И. М. С. е подадено от работодателя „МАРКАН“ ЕООД, който участва в административното производство, включително представяйки документи, необходими за постановяване на административния акт не следва извод, че работодателят има правен интерес от оспорване на издадения Отказ по чл. 26, ал. 2 вр. чл. 24и от ЗЧРБ.

Правото на работодател да подаде заявление за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа е уредено изрично в чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ. Упражняването му обаче не означава и право на жалба при отказ да бъде уважено. Това са различни субективни права, за упражняването на които се изисква съответно нормативно решение.

Кръгът на лицата, които могат да обжалват административни актове е очертан в разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от АПК. За да е активно процесуално легитимиран сезирацият съда, е необходимо оспореният акт да уврежда или застрашава от увреждане негови субективни права или законни интереси, или да създава задължения. Наличието на правен интерес е положителна процесуална предпоставка, по смисъла на чл. 159, т. 4 от АПК, от категорията на абсолютните, за които съдът следи служебно и която трябва да бъде доказана от оспорващия.

Доколкото правните последици от взетото решение по чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ засягат единствено правната сфера на чуждия гражданин, независимо, че заявлението е подадено по реда на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, настоящият съдебен състав е на становище, че издаденият Отказ не рефлектира пряко върху правата и законните интереси на „МАРКАН“ ЕООД. Предявяването на чужди права от свое име пред съд е недопустимо, съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 158, ал. 1 и чл. 159, т. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ Жалба вх. № 11850 / 14.05.2025 г. по описа на АССГ, депозирана от адв. С. П. Д., САК от името на М. С., дата на раждане 20.04.1990 г., гражданин на И., срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, № 5364р – 7830 от 02.04.2025 г., издаден от заместник - директор на Дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи, съгласно Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г., изм. и доп. със Заповед № 5364з-3306от 07.12.2022 г.

УКАЗВА на адв. С. Д., САК, че трябва да отстрани посочените в мотивите нередовности в 7 – дневен срок от връчване на препис от настоящото определение като представи

1. отговарящо на изискванията на чл. 33 от ГПК пълномощно, носещо подпис на упълномощителя;
2. саморъчно попълнена декларация и/или заявление от чуждия гражданин – жалбоподател, с която се потвърждават извършените от негово име процесуални действия от адв. Д. без надлежна представителна власт – сезирането на съда с жалба срещу Отказа за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 26, ал. 2 вр. чл. 24и от ЗЧРБ;

3. ако декларацията и/или заявлението на чуждия гражданин не са на български език, да се представят с превод, съгласно изискванията на чл. 14, ал. 3 от АПК;

4. ако декларацията и/или заявлението на чуждия гражданин са на български език – да се представят доказателства, че владее писмено български език и разбира смисъла и правните последици на подадената декларация и/или заявление;

5. доказателства за датата на връчване на оспорения административен акт на чуждия гражданин
УКАЗВА на адв. С. Д., САК, че неизпълнението на дадените указания в посочения срок е основание, съгласно чл. 158, ал. 3 от АПК, жалбата в тази ѝ част да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото - прекратено.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ Жалба вх. № 11850 / 14.05.2025 г. по описа на АССГ, депозирана от адв. С. П. Д., САК от името на М. С., дата на раждане 20.04.1990 г., гражданин на И., срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, № 5364р – 7830 от 02.04.2025 г., издаден от заместник - директор на Дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи, съгласно Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г., изм. и доп. със Заповед № 5364з-3306от 07.12.2022 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 5339 / 2025 г. по описа на Административен съд – София – град спрямо жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителите В. К. и П. Й. заедно и поотделно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която е прекратено производството по отношение на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която е оставена без движение жалбата не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от определението да се връчи на подателя на жалбата – адв. С. Д., САК и на административния орган, издал оспорения Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ.